

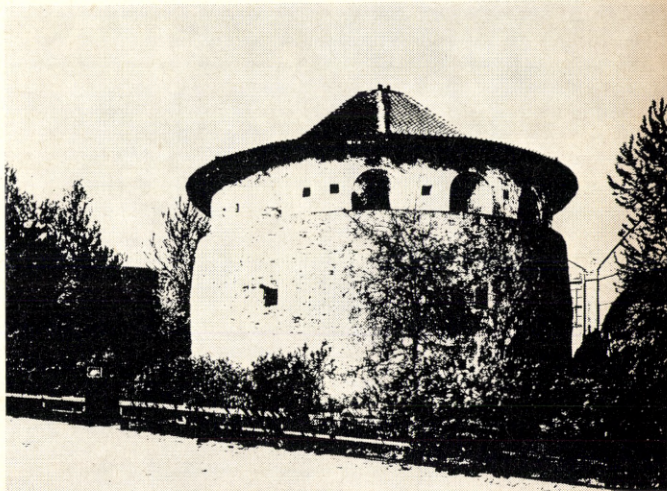

DANSK FIRMAIDRÆT

Frederikshavn Firma Klubber
er vært ved årets landsmesterskabsstævne
for de udendørs idrætter. Herunder ses en af
Frederikshavns turistattraktioner, Krudt-
tårnet, der rummer bymuseet.

INDHOLD

Lederen	2
Idrætsklubbens forsikringer	3
Konference i Stockholm	8
På kursus i Finland	9
Landsmesterskaberne	10
Ny hal i Slagelse	11
Aflysning af stævne	13
Vesterhavs-marchen	13
Ny hal i Svendborg	14
Svar på læserbrev	16

Nr. **5**

AUGUST 1971

14. ÅRGANG

Glædelig fremgang for firmaidrætten

Indberetningsskemaerne er i bus. Det holdt hårdt, inden alle var inden døre i Rosenvængets Allé, og det kommer til at koste flere sammenslutninger deres aktivitetstilskud for det foregående år. Indberetningsskemaerne er forbundets dokumentation over for indenrigsministeriet, når vi søger om andel i tipsoverskuddet. Dansk Firmaidræts Forbunds ansøgning herom skal være ministeriet i hænde inden 1. september, og da det er et kolossalt talmateriale, som skal gennemgås, inden ansøgningen indsendes, må der være en rimelig tid for forbundets sekretær at gennemgå dette i. Da erfaringen yderligere viser, at en stor del af indberetningsskemaerne skal returneres til rettelse, inden de kan indgå i forbundets statistik, er det nødvendigt, at de givne tidsfrister overholdes.

Når dette er nævnt, viser dette års indberetningsskemaer glædeligvis en stor fremgang i aktivitetstallet. Skemaerne er ganske vist ikke gennemarbejdet endnu, men så meget kan siges, at aktiviteten i året 1970 har været meget større end i 1969, hvor tallet lå på ca. 63.000. Fremgangen er på ca. 15.000, så den må siges at være meget markant.

Det vil være meget naturligt at sætte sig hen og tænke over, hvad årsagen til en så stor fremgang kan være. Svaret er ikke så lige til, men det spiller sikkert en rolle, at der i de sidste par år er talt så meget om motion herhjemme. Denne tale har været fulgt op af mangeartede arrangementer med motion som hovedtema, og det har utvivlsomt fået manganen en ny motionist i gang. Og er man først kommet i gang, er det vel ikke unaturligt at fortsætte i firmaidrætsklubben på arbejdspladsen, hvor man i hyggeligt lag med sine arbejdskammerater kan dyrke den motion, som man har så stort behov for. Herfra kan en del af fremgangen tænkes at komme.

En anden årsag, som forbundet ikke er i tvivl om er stærkt medvirkende til fremgangen, er det store og uegennyttige arbejde, vore lokale ledere rundt om i landet udfører for at udvide kendskabet til og aktiviteten inden for firmaidrætten. Vi kan glæde os over en stor og dygtig lederstab, som ufortrødent kæmper for at blive ligestillet med den øvrige idræt, hvad ikke alle steder lykkes lige godt.

Fremgangen kan dog blive større. Der dyrkes firmaidræt adskillige steder, hvor man endnu ikke har fundet anledning til at organisere sig i DFIF, og det bliver nu forbundets opgave at holde fast i fremgangen, så DFIF med tiden vil kunne repræsentere den samlede firmaidræt. Firmaidrætten må stå samlet og stærk, den kommende tid vil blive meget afgørende, hvadenten vi skal ind som søjle i et stort folkeligt idrætsforbund, eller vi skal fortsætte som et selvstændigt forbund.

Idrætsklubbens forsikringer

Man har bedt mig skrive lidt om en idrætsklubs forsikringsproblemer. Og det gør jeg gerne i håb om, at formand og øvrige bestyrelsesmedlemmer herved kan spare tid på forsikringsstudier – en tid, de passende kan bruge til kondi-forbedring.

Med en assurandør bør klubledelsen drøfte følgende spørgsmål:

Hvad har vi egentlig at sikre, og hvordan (for)sikrer vi det?

Hvordan med vort klubhus, vor idrætshal o. lign.?

Hvad med klubbens inventar og øvrige løsøre?

Hvordan med vor økonomiske ansvarsrisiko over for andre?

Hvad med personskade på dommere, medhjælpere, medlemmer etc.?

Bygningernes forsikringer

Sikring af klubbens bygninger (fast ejendom) klares stort set ved hjælp af to forsikringer,

en bygningsbrandforsikring og en kombineret hus- og grundejerforsikring.

Bygningsbrandforsikring.

Hvis idrætsklubben har optaget lån i sine bygninger, og det har de fleste, kræver långiveren, at bygningerne brandforsikres i et af de eksisterende specielle bygningsbrandforsikringsselskaber eller et andet af pant-haveren godkendt forsikringsselskab.

En bygningsbrandforsikring tegnes nu som fuld- og nyværdiforsikring. Det rummer to store fordele for klubben.

At en bygning er fuldverdifsikret, betyder nemlig, at forsikringsselskabet har påtaget sig risikoen for, at bygningen aldrig er underforsikret. Klubben behøver altså ikke mere at forhøje forsikringssummen med jævne mellemrum, medmindre den foretager væsentlige om- eller tilbygninger.

At en ejendom er nyværdiforsikret betyder, at forsikringsselskabet i tilfælde af skade

Klub- og organisationsledere har mange ting at tage vare på i deres arbejde for idrætten, bl.a. forsikringerne. Redaktør, cand. jur. Axel Baaner, Assurandørernes Pressebureau, har på redaktionens opfordring været så venlig at skrive om de forsikringsformer, idrætslederne kan komme ud for, når de skal sikre deres medlemmer og klubben mod de uheld og ulykker, som ikke kan undgå at komme for nogen af os.

ikke ved erstatningen foretager fradrag for en værdiforringelse, der skyldes slid og ælde. Der vil, hvis bygningen da ikke var meget elendig, blive udbetalt en erstatning svarende til, hvad det til enhver tid vil koste at opføre en tilsvarende ny bygning.

En bygningsbrandforsikring dækker den skade, der rammer bygninger samt mur- og nagelfast tilbehør ved ildsvåde og slukningsforanstaltninger m.v. Tillige dækkes bl.a. skade ved lynnedslag og eksplosion, selv om der ikke derved opstår brand.

Kombineret hus- og grundejerforsikring

Andre farer end brand, eksplosion, lynnedslag o. lign. lurar imidlertid på klubhuset og idrætshallen. Lad mig i den forbindelse blot nævne f.eks. storm, vand, frost og ansvarsrisikoen som grundejer.

Alle disse risici og en hel del flere dækkes af en kombineret hus- og grundejerforsikring, som klubben bør tegne for sine bygningsanlæg. Forsikringen er netop i høj grad kombineret, altså en »pose« med mange forskellige forsikringsformer. Den er således en kaskoforsikring for bygningerne, en ansvarsforsikring for grund- og bygningsindehaveren og, som noget forholdsvis nyt, også en retshjælpsforsikring i tilfælde af nødvendige kostbare retssager omkring klubbens anlæg.

Den kombinerede hus- og grundejerforsikring er som bygningsbrandforsikringen en fuld- og nyværdiforsikring. Forsikringssum og præmie reguleres af selskabet i takt med det officielle byggeomkostningsindeks, og ved skader leveres der nyt for gammelt, medmindre det beskadigede var helt eller næsten ubrugeligt.

Klubbens inventar og øvrige løsøre-genstande

Inventaret i klubhuset, sportsrekvisitterne og

det øvrige såkaldte løsøre kan brænde, kan blive stjålet, eller kan blive vandskadet. Andre ubehageligheder kan også indtræffe i form af f.eks. eksplosion, pludseligt skybrud, pludselig tilsodning osv.

Disse situationer klares af en *kombineret erhvervsforsikring*, som klubben bør tegne for alt sit løsøre. Den vil i dag som regel erstatte gamle ting med nye, såfremt de beskadigede tings brugsværdi var intakt. Men det forudsætter naturligvis på den anden side, at forsikringssummen for løsøret sættes så højt, at priserne til enhver tid er fastsat efter, hvad nye genstande koster.

Erhvervsforsikringen dækker først og fremmest det løsøre, der befinder sig i klubbens lokaler. I den forbindelse kan det anbefales, at forsikringen forsynes med påtegning om, at den også dækker medlemmernes private ejendele, som måtte befinde sig i klublokalerne. Sådanne genstande vil ganske vist i første række blive dækket af medlemmets egen indboforsikring. Men skulle han ikke have en sådan, eller skulle den være for lille, vil påtegningen på klubbens erhvervsforsikring om dækning »for fremmed regning« være værdifuld.

Erhvervsforsikringen vil også dække klubbens løsøregenstande, hvis de bliver beskadiget, mens de af den ene eller anden grund befinder sig hjemme hos et af medlemmerne. Denne såkaldte ambulante dækning er dog normalt begrænset til 15 pct. af forsikringssummen, og højst 15.000 kr.

Skulle klubben i tilknytning til klubhuset eller idrætshallen drive en restaurant eller kantine, er det værd at gøre opmærksom på, at erhvervsforsikringen kan udvides med en *driftstabsforsikring*. Driftstabsforsikringen vil yde erstatning for det tab, som klubben lider efter en brand, fordi man i en periode ikke kan benytte restauranten eller kanten. Et

sådant tab vil normalt bestå i visse faste omkostninger, f.eks. renter, lejeudgifter, ejendomsskatter, telefonudgifter m.v., som skal afholdes, selv om virksomheden ligger stille, samt den nettofortjeneste, klubben kunne regne med at have i restauranten. Forsikringssummen skal derfor fastsættes efter, hvad de faste omkostninger og nettofortjenesten tilsammen vil være i en så lang tid, som skønnes at være nødvendig til genopførelse af det brændte.

Klubbens ansvarsrisiko

Det økonomiske ansvar, en idrætsklub kan pådrage sig som ejer af anlæg og bygninger, altså f.eks. ved skader som følge af manglende grusning, uforsvarlig flisebelægning o.lign., er omtalt under den kombinerede hus- og grundejerforsikring, der dækker denne risiko.

Hvordan ligger det imidlertid med de ska-

Klubben er ansvarlig for de ulykker, som inkassatoren forvolder under kontingentoprævningen.

der på andre mennesker eller andre menneskers ting, som idrætsklubbens ansatte kan komme til at forvolde? Hvordan er det f.eks. hvis inspektøren eller inkassatoren i deres job kommer til at lave ulykker? Her gælder den gamle lovregel, at »husbond«, arbejdsgiveren, bliver gjort økonomisk ansvarlig for sine ansattes skadevoldende handlinger eller undladelser under arbejdet, når de rammer en udenforstående eller dennes ting.

Enhver klubleder vil nok bøje sig for, at klubbens inspektør, instruktør, træner o.lign. er »ansat« af klubben, men det vil måske overraske, at vedkommende betragtes som ansat, hvadenten der betales løn til ham eller ej. Og endnu mere overraskende vil det nok være, at ganske almindelige medlemmer, der udfører et arbejde, som normalt ikke påhviler et medlem, også kan blive betragtet som »ansat« af klubben. Det vil således kunne gælde det medlem, der optræder som julenisse ved klubbens julefest, det medlem, der reparerer klubhuset, det medlem, der har påtaget sig et instruktørjob, osv.

De betragtes alle som klubbens forlængede arm i det konkrete job, og klubben vil normalt være ansvarlig for de skader, der opstår, hvis den ansatte har handlet uforsvarligt eller har undladt at foretage sig noget, som han burde have gjort.

Denne grimme ansvarsrisiko, der hurtigt vil kunne tømme klubkassen, bør væltes over på et forsikringselskab ved tegning af en *erhvervsansvarsforsikring*.

Hvis medhjælpere, medlemmer, dommere eller andre kommer til skade

En klubledelse vil naturligvis rent menneskeligt blive pinligt berørt, hvis en af klubbens funktionærer, et klubmedlem eller f.eks. en dommer kommer til skade i forbindelse med en eller anden klubfunktion.

En ting er imidlertid de rent menneskelige følelser – noget andet de kolde kendsgerninger i forbindelse med erstatningskrav for en sådan personskaade. Kan det tænkes, at et sådant ulykkestilfælde kan få økonomiske konsekvenser for klubben?

Det kan det i høj grad, idet ulykkesforsikringsloven i et par menneskealdre har fastslået, at enhver, der beskæftiger fremmed medhjælp, har pligt til at tegne (lovpålagt) ulykkesforsikring. Denne pligt gælder også en idrætsklub, hvad enten den beskæftiger lønnet eller ulønnet medhjælp, og hvad enten arbejdet er fast og vedvarende eller af mere tilfældig, assisterende art. Det kan være vanskeligt at afgøre, hvornår idrætsklubben optræder som arbejdsgiver, men her kan henvises til de oplysninger, der ovenfor er givet om »ansat« eller ikke ansat af klubben. For de mennesker, klubben beskæftiger i sin tjeneste, hvad enten tjenesten er vedvarende eller mere tilfældig, og hvad enten der ydes vederlag eller ej, skal der imidlertid tegnes lovpålagt ulykkesforsikring. For de ikke ansatte kan klubben af moralske grunde overveje tegning af en frivillig ulykkesforsikring.

Lovpålagt ulykkesforsikring

Den lovpålagte ulykkesforsikring giver erstatning i form af dagpenge, invaliditetserstatning, dødsfaldserstatning til efterladte samt begravelseshjælp. Erstatningernes størrelse fastsættes i ulykkesforsikringsloven og pristalsreguleres.

Det bør bemærkes, at den lovpålagte ulykkesforsikring ikke dækker den sikrede på vej til og fra arbejdspladsen, hvad mange tror. Dækningen gælder som hovedregel kun fra det øjeblik, den sikrede ankommer til sin arbejdsplads, og indtil han atter forlader denne.

Hvad vil der ske, hvis en medarbejder i en idrætsklub kommer til skade i jobbet, og klubben af uvidenhed eller på grund af smøleri ikke har den pågældende lovpålagt ulykkesforsikret? Her er regelen, at det ikke vil komme til at gå ud over den skaderamte. Han eller hans efterladte vil få erstatning, men der er en ikke ubetydelig risiko for, at klubben herefter kommer til at tilbagebetale erstatningen til forsikringsselskaberne (regres). Myndighederne er ret strenge, når forsikringspligten er forsømt. I øvrigt vil politiet melde sig med et krav om bøde.

Frivillig ulykkesforsikring

Det klubmedlem, der kommer til skade under udøvelse af sin idræt, vil kun have meget små muligheder for at få erstatning fra anden side. Hvis skaden skyldes en eller anden fejl ved idrætsanlægget eller rekvisitterne, kan erstatning muligvis hentes via klubbens ansvarsforsikring. Og i helt specielle tilfælde kan det tænkes, at en meget, meget hård behandling fra en modspillers side kan føre til, at denne bliver pålagt et ansvar og dermed erstatningspligt.

Som altovervejende hovedregel bærer en sportsudøver imidlertid selv risikoen for sportsskader. Dette problem ville være løst, og mange klubledere ville ånde lettet op, hvis samtlige medlemmer selv havde tegnet sig en god, stor (og i øvrigt billig) privat ulykkesforsikring. En ulykkesforsikring dækker nemlig sædvanlig sportsudøvelse og undtager kun farlig sport som f.eks. dykning, faldskærmsudspring, motorløb på bane og professionel sportsudøvelse.

Da mange mennesker imidlertid ikke har en ordentlig privat ulykkesforsikring, fritids- eller heltidsulykkesforsikring, har en del klubledere puslet med tanken om at tegne en kollektiv ulykkesforsikring for klubbens ak-

tive medlemmer, dækkende deres eventuelle skader under udøvelse af en eller flere nærmere bestemte sportsgrene.

For nylig er Dansk Idræts-Forbund gået videre ad denne vej ved at tilbyde alle sine medlemmer en kollektiv sportsulykkesforsikring. Den dækker med en dødsfaldssum på 75.000 kr. og en invaliditetssum på 75.000 kr., der dog forhøjes ved alvorlige invaliditeter (over 30 pct.). Yderligere yder forsikringen erstatning for tandskader med indtil 1.000 kr. og til kurophold o.lign. efter

andre skader med ligeledes op til 1.000 kr.

Der er næppe tvivl om, at udviklingen vil gå i retning af sådanne kollektive ordninger, hvor en stor forsikringsdækning kan ydes for små årlige præmier (10-20 kr. pr. år) i kraft af billig administration.

Og det er værd at bemærke, at den, der er med i en kollektiv forsikring, men også har tegnet en privat ulykkesforsikring, vil få erstatning fra begge forsikringer, hvis skaden sker.

370.000 kr. til DFIF

Brammings tegning til venstre herfor illustrerer på udmærket vis DFIF's ansøgning om tipstilskud. Efter ca. 10 måneders behandling har indenrigsministeriets embedsmænd tilendebragt sine overvejelser om, hvad DFIF skal have af penge for regnskabsåret 1970/71. Indstillingen til Finansudvalget, som har det sidste ord i sagen, lød på et beløb på 370.000 kr., hvilket også udgør det beløb, som DFIF har søgt om. Det er naturligvis glædeligt, at ansøgningen er imødekommet fuldt ud, men det skal ikke skjule vor forundring over, at det skal tage så lang tid at bevilge det beløb, som DFIF har så hårdt brug for i det daglige arbejde.

NORDISK NYT

Firmaidrætslederkonference i STOCKHOLM

Efter indbydelse fra Svenska Korporationsidrötsförbundet mødtes nordiske firmaidrætsledere i dagene 11.-12. juni 1971 til konference i Stockholm. Fra Danmark deltog Ejgon Bertelsen, Jørgen Riisom og Gunnar Tamberg.

Der var lagt et omfattende program for konferencen, der for fredagens vedkommende ganske stod i kursusvirksomhedens tegn. Efter at konferencen officielt var åbnet på Korpens kontor, kørte vi nemlig til Stensund Folkehøjskole 60 km uden for Stockholm, hvor Korpen var i gang med et regionalkursus, som omfattede motionsgymnastik for damer og herrer, motionsgrupper samt pausegymnastik.

På højskolen redegjorde Korpens kursusleder, Niels Hagmann, for Korpens program for lederuddannelse, og her blev vi præsenteret for tal, som selv Korpens medlemstal taget i betragtning, var imponerende. Man havde således for året 1972 planlagt 600 grundkurser på by- og lensplan; disse kurser var hovedsagelig week-end kurser, men der var også en del kurser af længere varighed på programmet. Herudover havde man planlagt ca. 100 lens-, regions- og landskurser, der for en stor dels vedkommende var ugekurser, og hvor man hovedsagelig satsede på en videregående uddannelse af deltagere, der havde gennemgået grundkursus. Kursusprogrammet på by- og lensplan omfattede såvel foreningsteknik som igangsætning og ledelse af forskellige motionsaktiviteter, medens regions- og landskurserne stort set kun omfattede videreuddannelse af ledere og egent-

lige idrætsinstruktører til varetagelse af motionsaktiviteterne.

Efter denne grundige redegørelse havde vi lejlighed til at kigge på gruppearbejde inden for de 4 aktiviteter, der var repræsenteret ved kurset på Stensund, og her blev vi specielt imponerede af et gymnastikprogram hos mændene. Programmets længde var ca. 15 minutter, og det foregik til musik, men jeg garanterer for, at mindst 80% af danske firmaidrætsledere havde ligget flade, hvis de havde deltaget i dette gymnastikprogram i bare 3 minutter.

Endvidere så vi, hvorledes motionsgruppen havde arrangeret skovtur med forskellige motionsprægede småkonkurrencer, f.eks. boldkast, spring på sten over vand, gennemførelse af et kort orienteringsløb, sjippekonkurrence etc.

Fredag aften tilbragte vi i al gemytlighed på Djurgården, medens fortsættelsen af konferencen om lørdagen var henlagt til Stockholms Stadshus – et imponerende bygningsværk, som vi også fik lejlighed til at se på.

Dagens konference var præget af udveksling af erfaringer og arbejdsmetoder, og her var det glædeligt, at vi under drøftelserne af motionsarrangementer kunne berette om en vel gennemført motionskampagne.

Konferencen sluttede med, at vi inviterede til nordisk møde i Danmark i 1972 – og dagen afsluttedes i Stadshuskällaren, hvor Stockholm Idrötsförvaltning var vært ved en lunch, og hvor vi fik lejlighed til at takke vore svenske værter for et par uforglemmelige dage i Stockholm. GT

DFIF-leder på idrætsleder kursus i FINLAND

Med meget kort varsel fik Dansk Firmaidræts Forbund en indbydelse til at sende en repræsentant til Konditionsfrämjandet r.f.'s motionsidrætsleder kursus på Solvalla Idrottsinstitut. Denne indbydelse lod man gå videre til mig, som alligevel var i Stockholm.

Ved stor hjælpsomhed fra en kollega lykkes det mig at få yderligere ferie, så jeg kunne sige »Ja tak« til dette tilbud, og heldigvis at jeg gjorde det.

Solvalla Idrottsinstitut ligger ved Nuuk-sio-søen, ca. 65 km nordvest for Helsingfors i et meget kuperet område, og der er muligheder for at dyrke alle former for inde- og udeidrætter, også vandsport. Desuden er området en del af Helsingfors' fritidsområder, så der er også skiløjper og slalombaner om vinteren.

Selve kurset havde deltagelse af 6 finner (4 damer og 2 herrer), 1 svensker og jeg. Det var et meget koncentreret kursus, hvor vi beskæftigede os med konditionstræning, motions- og pausegymnastik, boldspil, friluftsliv, forskellige testformer og fysiologi. Man kan måske sige, at det er mange ting at arbejde med på et så relativt kortvarigt kursus, men hele kursusplanen, som gik fra om morgenen tidligt til sent aften, var ualmindeligt veltilrettelagt, så der blev tid til det hele, uden at man jagede noget igennem for hurtigt. Hertil kommer, at vi aldrig havde praktiske opgaver lige efter et måltid. Her var der teori. De praktiske øvelser kom så altid efter teoritimerne, så alt blev »banket« ind efter alle kunstens regler.

Det er ikke helt korrekt, når jeg siger, at vi ikke »jagede«. Selvfølgelig var der et vist intenst tempo over arbejdet, men alt foregik i en kammeratlig afslappet atmosfære, så man slet ikke følte tempoet.

I indbydelsen til kurset stod, at sproget

skulle være svensk. Jeg vil snarere kalde det skandinavisk, og jeg må sige, at jeg havde lettere ved at forstå finnerne end svenskerne – endog på trods af, at jeg havde trænet »svensk« i 2 dage. Det skal dog ikke forstås sådan, at jeg umiddelbart forstod alt, hvad der blev sagt; men så fik man et klart indtryk af det gode kammeratskab, der herskede. Hver gang, jeg så mærkelig ud i ansigtet, fik jeg et stikord fra en af de andre, og jeg var med igen.

Ved ankomsten til instituttet var jeg temmelig betænkelig ved, at det dels var yngre deltagere, dels at de havde haft 2 dage uden mig, så jeg var bange for, at der skulle være vanskeligheder ved at komme »ind«, men alle var søde og hjælpsomme også på dette punkt. Man tog sig endog tid til at orientere mig om, hvad der var foregået, før jeg kom.

Bortset fra dette var kurset helt i top, hvilket så afgjort for en stor del skal tilskrives den måde, alt blev kørt på. Kursuslederen, *Nils Kankkonen*, havde et helt fantastisk greb om arbejdet og den måde, vi skulle aktiviseres på. Enhver kunne have lagt dette kursusprogram, men det var helt hans fortjeneste, at alt fungerede perfekt, og ingen opdagede, at dagen var længere for ham end for os andre. Undervisningsbilagene var klar – supplerende bilag og konklusioner var klar næste morgen – altid var der svar på spørgsmål. Det var et fuldtidsjob at være kursusleder på Solvalla.

Under afslutningen af kurset kom det frem, at man i nogen grad betragtede det som et begynderkursus, og man ville høre kursisterne, om man til næste år skulle lave et fortsættelseskursus. Det blev man klar over, idet alle med forbehold har tilmeldt sig et sådant arrangement.

Jørgen Riisom.

Frederikshavn vært ved landsmesterskaberne

Dansk Firmaidræts Forbunds landsmesterskaber for de udendørs idrætter afvikles i week-enden 28.-29. august 1971. Værtsskabet har sammenslutningen i Danmarks nordligste udfaldsport til det øvrige Skandinavien, rødspættebyen Frederikshavn påtaget sig. I den anledning har vi haft en lille samtale med formanden for Frederikshavn Firma Klubber, *Jørgen Hansen*, som vi bl. a. spurgte:

– *Er FFK klar til at tage imod deltagerne i DFIF's landsmesterskabsstævne?*

– Vi arbejder i øjeblikket på fuld kraft for at få alt til at klappe, når de mange idrætsfolk drager mod vor by i slutningen af august. Vi har allerede arbejdet i tre måneder med forberedelserne, og når vi heroppe har haft møde med DFIF's idrætsudvalg den 30. juli skulle alt være klar.

Programmet er ved at blive lavet klar, og selv om vi efterhånden selv har 10 års erfaring i tilrettelæggelse af turneringer, har vi haft god hjælp af en anden af DFIF's tidligere stævnearrangører, nemlig *Randers Firma Sport* med *Jørgen Riisom* i spidsen. De har givet os adskillige gode råd, som vi med tak har taget imod.

– *Hvor mange idrætsfolk venter I til Frederikshavn den week-end?*

– Vi har endnu ikke helt tal på, hvor mange der vil komme herop, men vi venter fuld tilmelding til både fodbold og håndbold. Derimod er vi ikke ganske sikre på, at alle kredsen bliver repræsenteret i skydning. Vi regner imidlertid med, at flere idrætsfolk tager ægtetagen med, så derfor ved vi endnu ikke, hvor stort tallet bliver, men vi skal nok love alle, at der bliver overnatningsmuligheder. Vi har forlængst bestilt værelser på byens hoteller og vandrerhjem, så alle kan være sikre på at komme til at sove, hvis det er det, de ønsker.

– *I indbydelsen har I givet løfte om at*

arrangere en busrundtur i byen. Det må vel så være for de ikke-aktives skyld?

– Ja, for at give alle dem, der ikke direkte er engageret i kampene om landsmesterskaberne, mulighed for at se andet end lige de baner, hvor kampene udkæmpes, har vi i sinde at arrangere en busrundtur i byen, hvor vi jo har mange seværdigheder. Vi håber, at der bliver så god tilslutning, at vi kan gennemføre turen.

– *Hvor skal stævnet afvikles?*

– Selv om vi har vort eget anlæg, skal DFIF's landsmesterskaber afvikles i Frederikshavn Idrætspark, hvor der vil være plads nok til alle hold samtidigt. Kun 100 m derfra ligger Idrætshallen, hvor spisningen og aftenfesten om lørdagen skal foregå, så vi mener, at forholdene bliver helt ideelle.

– *Stævnet skal markere FFK's 10 års dag?*

– Både og. Sammenslutningen heroppe er officielt stiftet for 10 år siden og samtidig indmeldt i Dansk Firmaidræts Forbund, men allerede året før var der gang i firmaspporten i Frederikshavn. Så det er egentlig vor 11 års dag, vi skulle fejre, men det er i grunden underordnet, hvor mange år vi skal fejre. Hovedsagen er, at vi har fået stævnet lagt i Frederikshavn, og vi skal nok love både en god sportslig afvikling og også en god aftenfest, som begynder lørdag kl. 18 med spisning. Hvis deltagerne ellers medbringer deres gode humør hjemme fra, så skal der nok blive stemning og fest den lørdag aften. Velkommen til Frederikshavn.

Jørgen Hansen.

Slagelse Firma-Sport skal have afløser for »boblen«

På en og samme dag indløb meddelelsen om, at to firmaidrætssammenslutninger havde fået godkendt store planer om at bygge egen firmaidrætshal. De to sammenslutninger er *Slagelse Firma-Sport* og *Svendborg Firma Sport*, to af forbundets driftigste sammenslutninger, der hermed har taget så vidtgående beslutninger, at vi synes, at andre firmaidrætssammenslutninger bør høre om dem.

Vi har først talt med formanden for byggeudvalget inden for Slagelse Firma-Sport, *Bent Stendorf Jensen*.

– *Vi har i tidligere numre af Dansk Firmaidræt hørt om de planer, SFS havde om at bygge en ny idrætshal. Nu har byrådet godkendt firmasportens halprojekt, men hvorfor gå i gang med dette store arbejde? I har jo boblehallen?*

– Ja, det er korrekt, at der gennem de senere år har spøgt tanker om en ny hal i Slagelse. Medens tankerne har formet sig, har vi arbejdet hårdt for at fremskaffe den fornødne kapital, der kunne danne grundlag for ideernes udførelse. Vi har Boblehallen ja, og den har vi været glade for i de nu forløbne 6 sæsoner – den har simpelt hen været grundlaget for foreningens virke og dens fastholden af medlemmerne gennem vintermånederne – og det er typisk, at den store ekspansion i medlemskaren netop skete under og efter boblehalbyggeriet. I referater fra halmøderne dengang står: »Boblehallens levetid sættes ikke højere end 5 år, hvorefter det vil være ønskeligt, om foreningen til den tid kan være i gang med et nyt halprojekt.«

Og hvorfor vil vi så bygge? Fordi vi i SFS-bestyrelsen mener, at vi har en vis forpligtelse til »at skulle noget selv« – netop i en forening, der fortrinsvis består af medlemmer, der hver uge eller måned henter sin gode løn hjem fra de arbejdspladser, hvorfra SFS-aktiviteterne har deres udgangspunkt.

Og så er vi måske stadig noget gammeldags idealistiske med det synspunkt, at det fortsat er sundt at vise, at det er muligt at finde mennesker, der gerne vil spytte i nærverne og selv vise et initiativ. Det er selvfølgelig altid nemmere »at stige op på ølkassen« og kræve – men det ligger altså ikke til vor psyke.

– *Hvordan vil SFS klare økonomien?*

– Slagelse Firma-Sport er gået i snævert samarbejde med Slagelse Bokseklub om halprojektet, og vi har aftalt et fordelingstal for fremskaffelse af den fornødne kapital. Vort nødvendige mål er 500.000 kr. i egenkapital, og der er ikke ret langt igen. Disse penge er gennem de sidste 4-5 år skrabet sammen ved arrangementer, udstillinger, lodsedler, andespil o.m.a. Og begge foreninger har været flittige gennem de forløbne år. Det snævre samarbejde er nedfældet i en aftale og vedtægter, der for halprojektets vedkommende binder begge foreninger til fortsættelse til det endelige mål.

– *Hvordan kommer hallen til at se ud, og hvordan vil den blive indrettet?*

Bent Stendorf Jensen.

– Vi er netop ved at færdiggøre de modtagne skitseprojekter. Så meget kan jeg dog sige, at det bliver en hal med internationale mål, ret gode tilskuerforhold, tilstrækkelige omklædningsrum med saunaer, et specielt bokselokale på ca. 190 m², redskabsrum, publikumsfaciliteter, cafeteria, bestyrelses- og udvalgslokaler for at nævne det vigtigste. Når tegningerne er endelig færdiggjorte, skal der fluks komme et sæt til redaktionen af **DANSK FIRMAIDRÆT**.

– *Hvornår vil I gå i gang med byggeriet, og hvornår vil klubberne kunne rykke ind i hallen?*

– Vort mål er færdiggørelse af vor egen stillingtagen ca. 15. august, hvorefter detailprojektering m.v. skal foretages. Man regner med en byggetid på ca. 9–10 måneder, således at hallen skulle kunne stå færdig til september 1972 og ibrugtagning for medlemmerne den 1. oktober 1972.

– *Halprojektet har ikke alle steder fået den gode modtagelse, man kunne forvente. Hvad var årsagen til, at man ikke var det venlig stemt?*

– Grunden til, at man fik det indtryk, at halprojektet ikke alle steder fik en lige god modtagelse, baserer sig nok på erindringer om det første større projekt, SFS fremsatte for byrådet.

Slagelse Firma-Sport har altid fremhævet, at vort behov var en træningshal. Men – da nu et nyt halprojekt skulle starte, tilbød foreningen at ville stille sig i spidsen for rejsning af en virkelig byhal, noget som Slagelse i allerhøjeste grad har savnet i mange år. Det forrige byråd (udvalg) gav os begrundet formodning om deres positive indstilling til dette, og vi fik udarbejdet nogle skitser (som i parentes bemærket har kostet SFS adskillige tusinde kroner). Disse blev forelagt det forrige byråd, der dog ikke nåede at gøre

sit arbejde færdig før valget. Det nye byråd (udvalg) havde, trods den hidtidige positive indstilling, en lidt anden mening om denne byhal. Man ønskede ikke at medvirke til dækning af et uundgåeligt driftsunderskud på denne byhal, men så hellere, at der blev bygget en træningshal i nærheden af en af byens skoler. Vel også begrundet i kommunens stramme økonomi.

Vort behov var som sagt en træningshal, og vort oprindeligt fremsatte tilbud om at ville medvirke til rejsning af en byhal var ment som et tilbud til byen. Vi fik nu hurtigt gang i drøftelserne om en træningshal – og blev enige om placering og størrelse, ligesom vi nu er blevet enige med kommunen om udlejning til skoler i formiddags- og eftermiddagstimerne, en ting, der stærkt medvirker til en god og sund driftsøkonomi.

Vel har der været visse divergerende opfattelser og også en del polemik. Men nu har vi fundet hinanden i et godt og positivt samarbejde om et fælles mål: Færdiggørelsen af en træningshal.

– *Har I gjort jer tanker om, hvad det vil komme til at koste klubberne at få den nye hal?*

– Ja, det har vi da. Det er klart, at det vil blive dyrere for vore medlemmer at komme til at spille under endnu bedre forhold. Og det er de også klar over. Men vi har besluttet, at den kapital, som foreningen indskyder i den nye hal, skal forrentes over haldriften med 4 pct. – og disse penge skulle gerne være med til væsentligt at nedbringe udgifterne for vore medlemmer. Vi håber på en timetakst for SFS-afdelingerne på ca. 50 kr., hvilket i dag må siges at være billigt.

– *Hvad skal »boblén« nu bruges til?*

– Vi har netop i bestyrelsen besluttet os til, indtil videre, at beholde Boblehallen – alene af den grund, at behovet for idrætshaller er

så stort i Slagelse og omegn, at den nemt vil kunne udlejes fuldt ud. Denne indstilling kan kun ændres, såfremt der skulle indgå et virkeligt godt tilbud på hallen.

– *Var der indvendinger fra firmasportens egne rækker mod projektet?*

– Nej, det kan klart understreges, at medlemmerne hele vejen igennem fuldt ud har bakket halprojektet op.

Vore medlemmer har gennem årene trukket et stort læs for at fremskaffe penge til halfonden og har lagt mange timers arbejdskraft i de mange arrangementer, foreningen har afholdt. Heldigvis er indstillingen sådan, og det har også givet bestyrelsen gode kort i hænderne, når der skulle forhandles rundt omkring. Man simpelthen accepterer, at der gøres et stort og idealistisk arbejde af foreningens medlemmer. Det bedste bevis for medlemsindsatsen fik vi, da vi rejste Boblehallen. Af de samlede udgifter på ca. 200.000 kr. kan ca. de 100.000 kr. direkte påvises ydet af medlemmer, enten i form af direkte indbetalinger til halfonden eller ved deltagelse i arrangementer. Og det tog man hatten af for i byen.

Uden medlemmernes opbakning vil et så stort projekt som en hal til 1,5 millioner kr. ikke kunne gennemføres forsvarligt.

Atletik- aflysning

På sidste års repræsentantskabsmøde blev vedtaget, at DFIF på forsøgsbasis skulle arrangere et landsmesterskabsstævne i atletik i sommeren 1971.

Stævnet bliver imidlertid ikke til noget. Der har været udsendt indbydelser til stævnet, men ved tilmeldingsfristens udløb var kun anmeldt 9 deltagere, og DFIFs idrætsudvalg havde herefter ingen anden mulighed end at aflyse stævnet, hvor trist denne beslutning end måtte være. Udvalget kunne kun konstatere, at atletikken endnu ikke er så udbredt inden for firmaidrætten, at der er baggrund for et landsmesterskabsstævne.

Esbjerg Firma-Idræt arrangerer Vesterhavs-march

Firmaidrættens motionskampagne er nu ikke nok for esbjergenserne. Esbjerg Firma-Idræt har lavet et nyt arrangement, som skal være en pendant til den efterhånden berømte Hærvejsmarch og andre marcharrangementer i Danmark. Esbjerg Firma-Idræt kalder arrangementet for Vesterhavs-marchen, og det skal løbe af stabelen den 21. august med

start og mål ved Hjerting skole. Der er to ruter at vælge imellem, 10 og 20 km, og man får en medalje for at gennemføre. Interessen for sådanne marcharrangementer er efterhånden stor, og EFI håber da også på god tilslutning. Mere herom i næste nummer af DF.

Svendborg Firma Sport skal have hal på Tåsinge

Den anden firmaidrætssammenslutning, som fik grønt lys for planerne om bygning af en idrætshal, var Svendborg Firma Sport, der også har gået og puslet med tankerne om en hal i nogle år. Vi har talt med formanden for Svendborg Firma Sport, *Ejgon Bertelsen* – også kendt som DFIFs formand.

– *Også fra Svendborg hører man om store byggeplaner. Vi har fået en ganske lille smule at vide i dette blads spalter tidligere, men nu er der vist sket noget. Hvad, Ejgon Bertelsen?*

– For ca. 4 år siden opstod de første tanker om bygning af egen hal, og i den forløbne tid har mange forskellige tanker og ideer været drøftet. Nu ser det imidlertid ud til, at de tanker og ideer, vi havde gjort os, skal gå i opfyldelse. Vi skal snarest muligt i gang med opførelsen af en hal i umiddelbar tilknytning til Bregninge skole på Tåsinge – ca. 3 km fra byens centrum.

– *Hvor får en firmaidrætssammenslutning penge fra til et sådan projekt?*

– Det største aktiv består i det beløb, som vi får ved salg af vort nuværende klubhus, som blev taget i brug i 1966. Kommunen køber huset for ca. 148.000 kr. kontant, hvortil kommer eventuelt inventar. Derudover har vi et byggefond, som bl.a. er skabt af det overskud, som vi får hjem ved afholdelse af et ugentligt bankospil. Overskudet andrager ca. 1.000 kr. om ugen.

Gennem tipsmidlerne forventer vi at få ca. 50.000 kr., og i alt regner vi med at have ca. 250.000 kr. i egenkapital til byggeriet. Hertil kommer så, at vi har planer om at bede lokale firmaer og andre interesserede om at tegne aktier i hallen – aktier, som vil blive forrentet og tilbagebetalt over en 10 års periode.

Normalt ville kommunen vel nok give et større kontant beløb til et sådant byggeri

samt give kommunegaranti for eventuelle lån, men folketingets vedtagelse af loven om ændringer i lov om realkreditlån forhindrer kommunen i på nogen måde at yde en sådan hjælp, selv om den gerne ville.

– *Hvordan skal Svendborg firmaidrætshal så indrettes?*

– Det skal først og fremmest være en hal med internationale mål på banerne, og der vil blive mulighed for at dyrke håndbold, indendørs fodbold, badminton osv. Desuden bliver der tilbygninger med kælder, hvor der skal indrettes omklædningsrum med sauna, motionsrum, skydebaner, cafeteria, kontor til SFS og mødelokaler samt lokaler til andre aktiviteter. På arealet omkring hallen skal anlægges 2 fodboldbaner, 2 a 3 7-mands fodboldbaner samt 3 håndboldbaner. Hallen kommer iøvrigt til at ligge meget smukt med udsigt over såvel Svendborg by som over sundet.

– *Hvornår starter byggeriet, og hvornår forventer I at have det afsluttet?*

– Forhåbentlig kan vi komme i gang, inden vinteren bliver for streng. Der skulle være mulighed for at tage hallen i brug i september måned 1972, men vi tager forbehold med hensyn til den tidsplan, for erfaringen viser jo, at forudgående forhandlinger om lån m.v., byggetilladelse og meget andet papirarbejde tager længere tid end først beregnet.

– *Hvordan har byrådet set på firmasportens store planer?*

– Meget positivt. Det var endda et af de kommunale udvalg, som fremkom med forslaget om at bygge i tilknytning til en skole, og såvel dette som andre udvalg samt byrådet har godkendt de foreløbige planer.

I henhold til aftalerne med de kommunale myndigheder lejer kommunen hallen hver dag i tiden fra kl. 8 til 15 og betaler herfor

en leje, der andrager $\frac{1}{3}$ af de årlige udgifter incl. forrentning m.m. Kommunen anlægger endvidere de fornødne vej- og parkeringsanlæg.

– *Har I nogen anelse om, hvad det kommer til at betyde for jeres klubber rent økonomisk?*

– Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at udtale sig om den nøjagtige timebetaling for leje af hallen, men mon ikke 60 til 70 kr. i timen vil være realistisk at tro. Det er betydeligt over, hvad vore klubber betaler nu, men på den anden side kan en pris af den nævnte størrelse vel ikke siges at være afskrækkende, når man tager de nye spille- og opholdsfaciliteter i betragtning. Vi kan jo også tage i betragtning, at ungdoms- og fritidsloven hjemler ret til lokaletilskud, og her plejer vi at få ca. 50 % af udgifterne dækket ind.

– *Der ligger ellers flere haller i Svendborg. Var der ikke plads nok til firmasporten, uden at det ligefrem var nødvendigt at bygge en speciel firmaidrætshal?*

– Ja, Svendborg er efterhånden ved at være godt dækket af idrætshaller. Vi har 3 igangværende og 2 under opførelse, men alligevel kan firmaidrættens behov ikke tilnærmelsesvis dækkes. Firmasporten disponerer i øjeblikket over 21 ugentlige timer i den ene hal foruden nogle gymnastiksale og 15 m skydebaner, og selv om det er det største antal timer, nogen idrætsklub disponerer over her i byen, har det ikke været muligt at honorere det træningsbehov, vore klubber/medlemmer har. Ikke engang halvdelen af vore klubber har mulighed for at opnå 1 ugentlig træningstime.

Efter en undersøgelse, vi har foretaget, er behovet så stort, at ikke engang fuld dispositionsret over en hal kan tilfredsstille klubberne. Skal vi imødekomme alle ønsker, må

vi foruden vor egen hal disponere over et betydeligt antal timer i andre haller. Vort mål er, at alle vore medlemmer skal have mulighed for mindst 1 times motion/træning ugentlig. Turneringer og stævner kommer i anden række, og dem vil vi fortrinsvis afvikle om søndagen.

– *Kan man få sådan en beslutning ført igennem på de kompetente forsamlinger uden at møde modstand mod de store planer, som det jo må siges at være?*

– På vort repræsentantskabsmøde i april måned godkendtes bestyrelsens forslag om halbyggeriet samt salget af klubhuset. Bestyrelse og det nedsatte byggeudvalg fik mandat til at gå i gang med byggeriet, uden at forslaget mødte modstand. Men det skyldes nu nok også, at planerne og økonomien bag dem har været gennemdiskuteret på forudgående diskussionsmøder.

Ja, sådan sagde de to »bygherrer« om planerne. De to sammenslutninger har lovet at holde vore læsere underrettet om planernes videre udvikling, hvilket vi tror vil have stor interesse for mange. red.

Ejgon Bertelsen.

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 5.850 eksemplarer

Redaktion:

Ole Wordolff, Brinken 5, st. tv.,
2600 Glostrup.
Tlf. (01) 96 11 05

Dette nummer er afsendt til
sammenslutningerne
6. august 1971

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykkergården A/S, Struer.

23493

DANSK FIRMAIDRÆTS FORBUND

Rosenvængets Allé 1, 3.,
2100 København Ø.
Tlf. (01) 92 ØBro 5282.
Eksp.: Mandag–fredag 9–16.

BESTYRELSE

Formand:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg.
Tlf. (09) 21 17 98.

Næstformand:

Henry Jepsen, Luthersvej 46, 1.,
7000 Fredericia.
Tlf. (05) 92 30 47.

Kasserer:

Gunnar Tamberg, Langekærv. 12,
2750 Ballerup.
Tlf. (01) 97 48 89.

Svend Fladberg, Alperosevej 2,
Ølby Lyng, 4600 Køge.
Tlf. (03) 65 32 01.

K. S. Hansen, Lucernevej 15,
2610 Rødovre.
Tlf. (01) 70 10 45.

Henning Jensen, Havesangerv. 6,
6000 Kolding.
Tlf. (05) 52 72 62.

Børge Kristensen, Tværvej 2,
Rolfsted, 5863 Ferritslev.
Tlf. (09) 98 15 06.

Karl Randrup, Sjællandsgade 48,
6700 Esbjerg.
Tlf. (05) 12 71 45.

Jørgen Riisom, Nålemagervej 57,
8900 Randers.
Tlf. (06) 42 60 32.

Erling Thorsen, Peter Freuchens-
vej 31, 9000 Ålborg.
Tlf. (08) 13 02 62.

Svar til 3 fynske firmaidrætsledere

I sidste nummer af Dansk Firmaidræt stillede 3 fynske firmaidrætsledere spørgsmålet om, hvordan det gik med planerne om en kollektiv forsikring for firmasportens udøvere. Man henviste i den forbindelse til den omtale, der har været af ordningen, som er aftalt mellem Dansk Idræts-Forbund og et af de hjemlige forsikringselskaber om en kollektiv sportsulykkesforsikring.

Dansk Firmaidræts Forbund har – som for nogle bekendt – haft forhandlinger med Assurandør-Societetet, der er en sammenslutning af en del af forsikringselskaberne herhjemme, men der kom ikke noget resultat ud af de forhandlinger. De forslag, der blev lagt på bordet, var ikke så fordelagtige, at DFIF fandt grundlag for at gennemføre en kollektiv sportsforsikring.

Dansk Firmaidræts Forbund har naturligvis også erfaret om den ordening, som Dansk Idræts-Forbund har indgået, og har bemærket, at ordningen er indgået med et forsikringselskab, som står uden for Assurandør-Societetet, nemlig Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikringselskab.

Dette selskab har DFIF ikke haft kontakt med, men det er vor mening at følge spørgsmålet om en sportsulykkesforsikring for firmasportsfolk op ved direkte henvendelse til MLU. Forhandlinger må herefter vise, om der er grundlag for at indgå en aftale, der svarer til den, DIF og MLU har indgået.

Det kan dog siges, at hvis ordningen vil medføre øget administration for forbundet, vil det være umuligt at gennemføre den på nuværende tidspunkt. Hverken økonomien eller personalsituationen kan bære et større merarbejde i forbindelse med en ordening, der trods alt vil være overflødig, hvis den enkelte sportsudøver i forvejen har tegnet en fritidsulykkesforsikring, der kan tegnes for en billig pris.

Ejgon Bertelsen, formand for DFIF.